

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobce: X**, se sídlem X, zastoupeného Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha, **za účasti osob zúčastněných na řízení: I) X**, se sídlem X, X, zastoupená JUDr. Alešem Janochem, advokátem se sídlem Národní 340/21, Praha 1, **II) X**, se sídlem X, X, zastoupená X X, bytem X, X, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2017, čj. 047060/2017/KUSK, sp. zn. SZ 042635/2017/KUSK REG/LP,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 20. 6. 2017 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 30. 1. 2017, čj. MUKV7470/2017/VYST, sp. zn. MUKV-S-428/2011 VYST. Stavební úřad tímto rozhodnutím, jehož zrušení se žalobce taktéž domáhá, zastavil zahájené opakované stavební řízení vedené pod čj. MUKV 44311/2016 VYST, sp. zn. MUKV-S 428/2011 VYST, ve věci stavby „*Technologie pro zpracování biomasy, odpadního dřeva a ostatních dřevních hmot pro peleteizaci X*“ umístěné na pozemcích označených v daném rozhodnutí v k. ú. X. Součástí žaloby je též návrh žalobce, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek; samostatným podáním doručeným soudu dne 26. 6. 2017 pak v dané věci žalobce podal návrh na vydání předběžného opatření.

Vzhledem k tomu, že žalobce mimo jiné vznesl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, resp. na vydání předběžného opatření, musel se soud věcí přednostně zabývat a v první řadě posoudit, zda napadené rozhodnutí (o zastavení opakovaného stavebního řízení) je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tedy zda se jím zakládají, mění, nebo ruší práva či povinnosti, nebo závazně určuje, že konkrétní osoba určitá práva či povinnosti má, anebo nemá. Správní akt, který nenaplnuje tato hlediska, totiž není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a je tak vyloučen ze soudního přezkumu [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

Jak plyne z § 129 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 350/2012 Sb., „*u stavby podle odstavce 1 písm. e)* [tedy stavby provedené dle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno v přezkumném řízení nebo rozhodnutím soudu, pozn. Krajského soudu v Praze] *vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro*

tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.“ Smyslem řízení dle daného ustanovení tedy je vyřešit případy staveb provedených na základě příslušného povolení stavebního úřadu, které však bylo následně pravomocně zrušeno (v přezkumném řízení nebo v rámci soudního přezkumu). V návaznosti na takové řízení by pak v souladu s citovaným ustanovením mělo být vydáno rozhodnutí o „opětovném“ povolení stavby, nebo by mělo být nařízeno její odstranění.

Rozhodnutí o zastavení řízení má obecně ten následek, že žádost (zde vlastníka stavby či stavebníka) nebude věcně projednána. Nezákonné rozhodnutí o zastavení opakovaného stavebního řízení tak může porušit právo vlastníka stavby (stavebníka) na (opakované) povolení stavby. Zastavením řízení se sice nezakládá, nemění ani neruší právo či povinnost stavebníka (jiných účastníků řízení), ani se nedeklaruje, zda někdo z nich určité právo nebo povinnost má, či nemá. Může tím však dojít k zásahu do procesního práva stavebníka na to, aby věc (jeho žádost) byla věcně projednána, a zprostředkovaně tak může být zasaženo i do jeho hmotných práv. Lze tedy učinit dílčí závěr, podle něhož rozhodnutí o zastavení opakovaného stavebního řízení je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Jinou otázkou však je, zda je žalobce legitimován k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí. Je přitom třeba rozlišovat mezi legitimací žalobní, která zakládá přípustnost žaloby, a legitimací věcnou, která je rozhodující pro důvodnost žaloby.

Jak plyne z § 65 s. ř. s. „kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak“ (odst. 1), přičemž „žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí“ (odst. 2).

Z citovaného § 65 s. ř. s. tedy vyplývá, že aktivní legitimaci k podání žaloby má pouze osoba, která splňuje předpoklady dané odst. 1 nebo odst. 2, přičemž základní podmínkou žalobní legitimace je uplatnění dostatečně konkrétního a plausibilního tvrzení, že žalobce byl napadeným rozhodnutím dotčen ve své právní sféře. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení čj. 8 As 47/2005-86 (č. 1764/2009 Sb. NSS), shrnul, že aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo. Žalobu pak lze odmítnout na základě § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jen tehdy, jestliže byla podána osobou zjevně neoprávněnou. Aplikaci tohoto ustanovení je třeba vyhradit pouze případům nedostatku žalobní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již ze žaloby samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 50/2004-59).

Vzhledem k tomu, že žalobce v nyní projednávané věci v žalobě uvedl tvrzení, z nichž vyplývá, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, je splněna podmínka aktivní žalobní legitimace. Pokud jde však o legitimaci věcnou, dospěl soud k závěru, že tu žalobce postrádá. Z obsahu žaloby a rozhodnutí žalovaného připojeného k žalobě totiž vyplývá, že žalobce nemohl být napadeným rozhodnutím dotčen ve své právní sféře. Jak již

bylo výše uvedeno, žalobou je v projednávané věci napadeno rozhodnutí o zastavení opakovaného stavebního řízení. Tímto rozhodnutím mohl být na svém právu (procesním právu na věcném projednání žádosti) dotčen pouze stavebník (tedy osoba zúčastněná na řízení). Tím, že dané řízení bylo ukončeno, aniž by bylo o žádosti rozhodnuto věcně, se nic nezměnilo na právním postavení žalobce. Právní postavení žalobce, který se staví jednoznačně proti další existenci sporné stavby, by bylo dotčeno pouze vydáním (opakovaného) povolení stavby, resp. zkrácením jeho procesních práv v řízení k takovému rozhodnutí vedoucím. Soudu je zřejmé, že žalobce nesouhlasí s právním názorem, na němž je vystaveno odůvodnění napadeného rozhodnutí o zastavení řízení. K tomu je nicméně třeba dodat, že soudní řád správní považuje za nepřípustnou takovou žalobu, která brojí jen proti důvodům rozhodnutí [srov. § 68 písm. e) s. ř. s.]. Prostor pro posouzení žalobcem nastolené argumentace pak poskytuje řízení o odstranění dané stavby, o němž se ostatně sám žalobce v podané žalobě zmiňuje a shora citované ustanovení § 129 odst. 5 stavebního zákona vedení takového řízení předpokládá právě v situaci, není-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena. Rozhodnutím v řízení o odstranění dané stavby by pak zjevně žalobce dotčen být mohl.

Krajský soud v Praze tedy uzavírá, že rozhodnutím o zastavení opakovaného stavebního řízení již pojmově nemohlo být zasaženo do právní sféry žalobce a již z obsahu žaloby (napadeného rozhodnutí) plyne, že žalobce v tomto řízení není věcně legitimován. Výše uvedené pak dovoluje učinit závěr, že nedostatek věcné legitimace žalobce je zjevný a jsou splněny podmínky dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro odmítnutí žaloby, neboť žaloba je podána osobou zjevně neoprávněnou. S ohledem na výše uvedené proto soud ani nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, resp. o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

Pokud pak jde o argumentaci žalobce týkající se provozu dané stavby, lze současně poukázat na to, že judikatura správních soudů připouští právní obranu proti souhlasům vydávaným podle stavebního zákona (včetně souhlasu kolaudačního), a to prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 86/2010-76).

Nad rámec výše uvedeného soud pouze dodává, že si je vědom právní i faktické složitosti situace v dané obci vzniklé v důsledku realizace a provozu sporné stavby. K tomu je nicméně třeba zdůraznit, že posláním soudního řízení správního je ochrana subjektivních veřejných práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), čemuž odpovídá konstrukce aktivní žalobní legitimace, jež se následně promítá i do aktivní věcné legitimace. Žalobě lze vyhovět a správní rozhodnutí zrušit jen tehdy, pokud je možné učinit závěr, že žalobce byl tímto rozhodnutím zkrácen na svých právech. Ve správním soudnictví nemohou soukromé osoby podávat žaloby ve veřejném zájmu, popř. domáhat se soudní ochrany práv třetích osob. Účelem žaloby proti rozhodnutí správního orgánu není odstranit objektivně nezákonné rozhodnutí, nýbrž poskytnout ochranu subjektivním právům žalobce, do nichž bylo nezákonným rozhodnutím zasaženo. Proto i kdyby byly žalobní body uplatněné v žalobě důvodné, soud by nemohl napadené rozhodnutí zrušit k žalobě žalobce, neboť ten v tomto řízení postrádá věcnou legitimaci.

O náhradě nákladů účastníků řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož nepřísluší náhrada nákladů řízení žádnému účastníku, pokud byla žaloba odmítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyly osobám zúčastněným na řízení uloženy žádné povinnosti (vyjádření

k zaslaným návrhům žalobce je jejich právem nikoliv povinností), a proto soud rozhodl tak, že osoby zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.

V návaznosti na odmítnutí žaloby soud dále rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v plné výši žalobci, neboť návrh byl odmítnut před prvním jednáním (§ 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Zaplacený soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 téhož zákona).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. července 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Alena Lébllová